

Spørgsmaal, skal jeg henstille til det ærede Medlem at tage sit Ændringsforslag tilbage, da han sikkert ikke fremmer Forslaget ved at fastholde det.

Jacob Christensen: Angaaende Forholdene paa Børgildgaard vil jeg gerne sige, at det er ikke fra et Medlem af Bestyrelsen, at jeg har Udtrykket „Tugthus“, dette er anført fra anden Side, og jeg skylder ogsaa at oplyse, at det ikke, som Ministeren synes at have opfattet det, er den anden Part i Bestyrelsen, der har søgt ad denne Vej at faa Revanche eller Oprensning; aldeles ikke. Forholdene paa Børgildgaard bleve omtalte til mig af Folk derude paa Egnen, som kendte dem, og da jeg fik disse Oplysninger, satte jeg mig i Forbindelse med et Bestyrelsesmedlem, og af ham fik jeg oplyst, at det i alt væsentligt forholdt sig, som det var blevet mig meddelt. Det paagældende Bestyrelsesmedlem har altsaa ikke søgt mig, jeg søgte ham for at faa at vide, om det forholdt sig rigtigt, som det var meddelt mig, og jeg kan oplyse, at der i denne Sag aldeles ikke — hvad der maaske heller ikke er nogen, der tror — er noget som helst Politik eller lignende. Jeg mente, jeg havde den Forpligtelse at søge Oplysninger hos rette vedkommende, naar der var klaget over Sagen, og jeg er heller ikke af de Udtalelser, jeg har hørt fra den højtærede Justitsminister, i og for sig bleven rokket i min Opfattelse af de Forhold, jeg har kritiseret. Jeg tror, at Forstanderen i denne Sag har røbet et Syn paa hele sit Arbejde, som ikke er foreneligt med de mest humane Principper. Men det glæder mig, at Undersøgelsen altsaa er i Gang, og forhaabentlig vil det derfor kunne lykkes inden altfor lang Tid at faa en Erklæring fra den højtærede Minister om, hvorledes Forholdene stille sig derovre. I saa Fald tror jeg, det vil bidrage til at berolige Offentligheden, der i nogen Grad er bleven opskræmt over de uheldige Forhold, som blandt andet ogsaa have givet sig Udslag i, at Drengene til Tider i stort Tal ere løbne bort fra Anstalten. Det lægger jeg imidlertid ikke til Grund for min Bedømmelse af Forholdene, fordi disse Børn i mange Tilfælde have vagabonderende Lyster, og det er derfor ikke altid,

fordi de faa daarlig Behandling, at de løbe bort fra disse Anstalter. Men faa de daarlig Behandling, er det i høj Grad medvirkende til, at de benytte den første givne Lejlighed til at løbe derfra.

Hvad angaar det Ændringsforslag, jeg har tilladt mig at stille vedrørende Badesanatoriet i Silkeborg, skal jeg takke Ministeren, fordi han har lovet at tage denne Sag under velvillig Overvejelse til tredje Behandling. Jeg haaber ogsaa, at den ærede Ordfører og Finansudvalget ville tage med Velvilje paa denne Sag. Det er naturligvis rigtigt, som den ærede Ordfører bemærkede, at det jo i første Række maa være Ministeren, der paa dette Omraade stiller Forslag, men Finansudvalget kan naturligvis ogsaa øve nogen Indflydelse i saa Henseende, og jeg haaber, som sagt, ogsaa for Fremtiden paa den Velvilje, der tidligere har været vist denne Anstalt, som i særlig Grad besøges af den fattigste Del af Befolkningen, den Del af Befolkningen, som ikke selv evner at betale for deres Ophold paa Vandkuranstalter, som ere blevne dem anbefalede af Lægerne.

Jeg vil gerne endnu en Gang bemærke, at det, at Silkeborg Kommune yder et årligt Tilskud paa 1,000 Kr. til denne Anstalt, synes at tyde paa, at man derovre virkelig tror paa, at denne Anstalt har Betydning, og den Udtalelse fra Sundhedsautoriteternes Side, der foreligger, gaar heller ikke i nogen som helst anden Retning. Jeg forstaar for øvrigt ikke, at Sundhedsautoriteterne, som det synes at fremgaa af Udtalelsen, have faaet saa store Anfægtelser, hvad det finansielle angaar, thi det er dog ikke altid fra den Side, man er forrest i Rækken, naar det gælder at kræve Sparsommelighed, og det synes for øvrigt ogsaa i saadanne Anliggender at kunne være Sundhedsautoriteterne uvedkommende. De kunne blot udtale sig om, hvorvidt Anstalten fortjener Tilskud eller ikke, og det havde de erkendt i dette Tilfælde. Saa maa det være Finansudvalgets og Ministeriets Sag at skønne over, hvor meget man kan undvære til den. Idet jeg altsaa haaber, at der inden tredje Behandling mellem Ministeriet og Finansudvalget vil blive ført Forhandlinger, der føre til et bedre Resultat for Anstalten, skal jeg trække mit Ændringsforslag tilbage.